

לדבר ששקדם

מיסודו של המלובין ראש המקובלים הגאון הצדיק רבינו מרדכי שרעבי זיע"א

י-ם	ת"א	ח'פ"ה	ב"ש
5:07	5:26	5:27	5:27
6:21	6:22	6:22	6:22
6:58			

דבר ה'

מאמר השבועי באתר מו"ר עמ"ה המקובל רבי בנימין שמואל'ל טייטל'א

לקבל שבת מוקדם!

לוינא, והוא השתומם למראה עיניו. הוא לא היה יכול להבליג על תמהונו, ונתן לנו סכום כסף כדי שניסע לוינא לרופא הגדול. משהגענו לוינא, אמר לנו הרופא: "הלצון אתם חומדים לי? והלוא זה ילד אחר ולא אותו ילד שבדקתי לפני תקופה קצרה!". ענינו לו: "בן יחיד הוא לנו". אמר לנו הרופא: "האם הייתם בווינה?" (שם היה אז מרכז רפואי עולמי). אמרנו לו: לא. - "אם כן מה עשיתם בזמן שחלף מאז שבדקתי אותך?" שאל הרופא. "הלכנו לחפץ חיים והוא יעץ לנו את עצתו..." אמר לנו הרופא: אנחנו הרופאים, יש בידינו לתקן את הקיים, לב פגום מנסים אנו לתקנו. ואלו החפץ חיים, הוא יכול לברוא "יש מאין". עכשיו יכול אני לספר לכם שהלב של בנכם היה אכול לגמרי במצב של "אין"... סיימה בעלת הבית את דבריה: "מאז ועד היום, אנו מסיימים מוקדם מאד את ההכנות לשבת. לכן תבין היטב מדוע אני דואגת לבעלי המאחר לשוב."

לסלק המזיקים

כתב השל"ה בסידורו (קבלת שבת), כי צריך לקבל את השבת בהקדם ככל האפשר, ומי שאומר מזמור שיר ליום השבת אחר השקיעה "מביא סכנה רבה", כי המזיקין שנבראו בערב שבת בין השמשות, מתעוררים ממקומם להזיק. ואכן, אף אנו בבית מדרשינו, עוד מזמן מו"ר הגאון המקובל ר' מרדכי שרעבי זצוק"ל, היינו נזהרים לקבל השבת מוקדם, וזכורים אנו כיצד היה עובר מורינו המקובל ר' ציון ברכה זצ"ל לפני התיבה ופניו להבות אש, ומתחיל "שועתינו קבל" וכו' בנועם שיח שאין כמוהו, ואחריו הקדיש במקום נאו"ה עם כוונות הרש"ש זיע"א, והיינו מרגישים התעלות שאין כמוהו. והניגון הזה - כאשר שומעים אותו, סגולתו לבער הקליפות והמזיקים, ועד היום ב"ה אנחנו ממשיכים בזה, ה' יזכנו. וכידוע, מנהגו של רבי אברהם הכהן ברוכים - שמשו של האר"י, שהיה מסבב בכל בתי היהודים בצפת בשעות הצהריות של ערב שבת קודש, וכל מי שלא גמר את העבודות היה קונס אותו, ולוקח לו את הסירים של האוכל של שבת. כמה מוסר השכל עלינו ללמוד מכך, וכמה אנו צריכים לעשות את כל המאמצים לקבל את השבת בהקדם ככל הניתן, ובכך נזכה שאף היא תשמור עלינו! שבת שלום ומבורך.

עוד מעט שבת. תמהתי מאד ואמרתי לה: הרי עוד היום גדול ויש עוד כמה שעות עד לכניסת השבת. ענתה בעלת הבית ואמרה: אספר לך את קורות חיינו ותבין את דאגתי. שנים רבות היינו נשואים ולא זכינו להיפקד, ובעזרת ה' לאחר שנות סבל זכינו לבן, אך לדאבונו הילד לא התפתח כראוי, וסבלנו רבות בגידולו. רופא העיירה אמר לנו שכנראה יש לילד מום בלב, ולכן עלינו לנסוע לוינא, לרופא גדול המתגורר שם. לאחר שהגענו לרופא, ביצע הרופא בילד בדיקות שונות, ולאחר התבוננות אמר לנו: "לילד הזה אין סיכוי לחיות יותר מכמה שנים, אין כל תרופה למחלתו. חזרו לביתכם והשלימו עם המציאות". שבורים ורצוצים יצאנו מבית הרופא. לא ידענו לאן פנינו מועדות, בקושי הגענו לאכסניה שבוילנא, ושם פרצתי בבכי תמרורים ומאנתי להתנחם. אנשים באכסניה אשר שמעו על צרתנו, אמרו לנו: הרי אתם נוסעים חזרה למי, אם כן, בדרככם היכנסו לעיירה ראדין, שם מתגורר ה"חפץ חיים", פנו אליו ובודאי תיושעו. מיד נסענו לראדין אך מה דווה לבנו בשמענו שאין מכניסים לביתו אנשים, כי מצבו חלש ביותר ואין באפשרותו לקבל אנשים.

בעוד אנו עומדים ותוהים, והנה סייעתא דשמיא. רואים אנו את בעל נכדתו של החפץ חיים, אברך צעיר שזה לא מכבר למד בישיבת מיר והיה מתגורר בביתנו. והתקיים בנו "שלח לחמך על פני המים כי ברוב הימים תמצאנו"... והוא אכן הכניס אותנו לחדר סבן החפץ חיים ישב אז על כסאו, וספר עזרא הנביא בידו. ישבנו וסיפרנו לו על מחלתו של בננו, והחפץ חיים נענה ואמר: "מה ביכולתי לעזור? כסף אין לי, כח לצום ולהתפלל עליכם - גם אין לי, ומה עוד אוכל לעזור לכם?!" פרצתי בבכי תמרורים, ואז נכדו שהכניס אותנו אליו, הוסיף ואמר: "והרי זה בן יחיד!!!"
קרא לי החפץ חיים זצוק"ל בלשון חיבה ואמר: "בת, קבלי עלייך שתקדימי לקבל את שבת מלכתא". שאלתי אותו לפרש כוונתו, והוא ענה: "ביום ששי בחצות תהיה כבר מפת שבת פרוסה על השלחן ופמוטי הנרות סדורים על השולחן, ומזמן הדלקת הנרות לא לעשות שום מלאכה, ויהי מה!"
הדברים יצאו מפי החפץ חיים וקבלתי קבלה נחושה בלבי, שלא לשנות מאומה מדבריו. מיד בהגיענו למיר, כבר חל שיפור ניכר בילדנו, וקימעא קימעא הוא החל לאכול ולהתפתח כשאר ילדי גילו. ביקרנו אצל רופא העיירה ששלח אותנו

"ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרותם ברית עולם, בני ובין בני ישראל אתה היא לעולם" (לא, טו-יז) ניתן לבאר את הפסוק, "ושמרו" מלשון (בראשית ז', יא): "ואביו שמר את הדבר", ופירש רש"י: היה ממתין ומצפה מתי יבא. וכך גם כאן, התורה מבקשת מאיתנו שנמתין ונייחל לשבת הקדושה, ובכך נכבד את המתנה הנפלאה שנתן לנו השם יתברך. וכה היה אומר ה"חפץ חיים": כמה נואלו אותם קטני אמנה, המאחרים לקבל את השבת, וממהרים לצאת. והרי כל ששת ימי המעשה, הם יונקים מן הקללה של "בזעת אפך תאכל לחם", ורק השבת נתברכה בברכת ה'. ואלו המאחרים לקבל את השבת, הרי הם מאחרים לקבל ברכתה, וגם במוצ"ש ממהרים הם לצאת ממנה אל הקללה. אמנם, אלו המכירים את ערך השבת, ממהרים להיכנס לשבת כדי לקבל ברכתה, ומאחרים לצאת, כדי לא להיכנס מהר לקללת ימי המעשה.

וזהו הטעם שאמרו (פסיקתא זוטרתיא שלח, דף קיג.א): "כל המשמר שבת כאילו קיים כל התורה כולה", ולהיפך המחלל אותה, כאילו הפר את כל המצוות. לפי שמצינו שהקב"ה אמר למשה רבינו: "מתנה טובה יש לי בבית גזזי, ושבת שמה, ואני מבקש לתנה לישראל". ואם הכלה מחזירה לחתן את המתנות ששיגר לה, הרי זה מוכיח כי אינה רוצה בו, והשידוך מתבטל. כך גם השבת: אם אין שומרים אותה כראוי, הרי שמחזירים בכך את המתנה שנתן לנו ה', ובזה מראים חלילה שאין לנו חפץ בה, ולא בקשר בינינו לאבינו שבשמים.

הזכות לקבל שבת בשעה מוקדמת

בספר "לשכנו תדרשו" מובא סיפורו של רבי שמחה קפלן, רבה של צפת, וכך הוא מספר: כאשר למדתי בישיבת מיר, התאכסנתי אצל משפחה שהיה להם בן יחיד. באחד מימי ששי כאשר הלכתי לישיבה, ראיתי את בעל הבית מתכוון לצאת לשוק העיירה למסחר. בדרכו לצאת, שמעתי שבעלת הבית אומרת: "היום ערב שבת, תחזור מוקדם". חזרתי מהישיבה בצהרית לאחר תפילת המנחה, והנה רואה אני את בעלת הבית עומדת ליד החלון ומצפה לבעלה, כשהיא ממלמלת: עוד מעט שבת -

אם אתה משמח את שלי... אני משמח את שלך!!!

הסל המלא למשפחה 1000 ש"ח

כולנו שותפים במצוה יקרה זו. חייגו: *6431

כ-620 משפחות עם משלוח עד לפתח הבית של המשפחות בכבוד גדול

הצדקה מונעת עניות ממנו ומבניו

"כִּי תִשָּׂא אֶת רֹאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְקֻדֵיהֶם וְנָתַנּוּ אִישׁ כְּפָר נִפְשׁוֹ לַה' בְּפָקֶד אֲתָם וְלֹא יִהְיֶה בָהֶם נֶגֶף בְּפָקֶד אֲתָם" (ל, יב)

הגר"א מוילנא זי"ע (הובא בליקוטי רצב"א כי תשא) מפרש את המילה "ונתנו", על פי דברי הגמרא (שבת קנא:), אמר רבי חייא לאשתו, כשיבוא וידפוק עני בביתנו, השגיחי ותקדימי לתת לו לחם, בשביל שגם כך ינהגו עמ בנינו במקרה שיהיה בהם עניות חס ושלום, כי גלגל החוזר בעולם. ולכן נקרא "ונתנו" ישר והפוך, לרמז שגם הנותן יתכן ויצטרך שיתנו לו.

אבל, מסיים הגר"א ומציין, שלכך מוטעמת התיבה "ונתנו" בקדמא ואזלא [אזלא גרש] שעם כל זאת, מי ש"קדמא" - שמקדים לעשות ולתת, אז "ואזלא" - על ידי כך תלך העניות ממנו ומבניו, שעל ידי מתן הצדקה יזכה שלא יסתובב הגלגל חזרה.

יסודות האמונה רמוזים במילת "תשא"

"כִּי תִשָּׂא אֶת רֹאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל" (ל, יב)

בעל העיקרים (ספר העיקרים מאמר א פרק ד) מביא כל האמונה בנויה ומושתתת על שלושה עיקרים שצריך האדם לדעת: דבר ראשון: אחדות ה' - שהקב"ה יחיד ומיוחד, ואין בורא אחר אלא הכל מידו. עיקר שני: תורה מן השמים - שאפילו מי שאומר שהתורה אמת, אבל לא מן השמים, הרי זה כופר בתורה. ודבר שלישי: שכר ועונש - שה' משלם שכר טוב על המצוות ומעניש על העבירות ולא יאמר שלהקב"ה לא איכפת ממעשיו.

ועל פי זה יש לברר שלכן בראש השנה במוסף ישנן שלש ברכות נוספות: "מלכויות זכרונות ושופרות", שהם לחזק וליטע בקרבנו את שלושת יסודות האמונה באופן זה: מלכויות - כנגד אחדות ה', שהקב"ה מולך על כל הארץ והוא יחיד בעולם. "זכרונות" - כנגד שכר ועונש, שהקב"ה זוכר כל מפעל האדם ונותן לו שכרו. "שופרות" - כנגד תורה מן השמים, שהתורה ניתנה בקול שופר וכמו שכתוב (שמות יט, יט) "ויהי קול השופר הולך וחזק מאוד משה ידבר והאלהים יענוו בקול". ויראה לומר ששלושה יסודות אלו רמוזות במילה "תשא": ת' - תורה משמייים, ש' - שכר ועונש, א' - אחדות ה'.

ג' מצוות עיקריות הרמוזות במילת "תשא"

עוד יש לומר שבמילה "תשא" רמוזות שלושת המצוות העיקריות, "תשא" ראשי תיבות: אמונה, תורה, שבת, וכמו שאמרו חז"ל (שמות רבה פרשה כה סימן יב) "שקולה שבת כנגד כל המצוות". ואדם שרוצה להיות יהודי שלם צריך שיהיה כנגד פניו שלושת המצוות האלו, תורה שבת אמונה (ע"פ אמרי חיים ח"א פרשת מקץ).

ועל פי זה מפרש רבינו יהודה מועלם את דברי הגמ' בבא בתרא (י:): אמר משה לפני הקב"ה: רבונו של עולם במה תרום קרנם של ישראל [אחרי חטא העגל]? אמר לו הקב"ה: ב"כי תשא". ויש לפרש שהכוונה שתרומם קרנם כאשר ישמרו על היסודות האלה "תורה שבת ואמונה", אז הקב"ה יתן להם סליחה וכפרה.

המתרחק מן השקר מאריך ימים

"תשא" - ראשי תיבות הפסוק (משלי יב, יט) "שפת אמת תכון לעד" - שעל ידי שמתרחק מן השקר ודבק באמת אז מאריך ימים, וזהו "תשא" - מלשון התרוממות (ליקוטי אמרי אלה).

ספירה ומניין בעם ישראל

"כִּי תִשָּׂא אֶת רֹאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְקֻדֵיהֶם וְנָתַנּוּ אִישׁ כְּפָר נִפְשׁוֹ לַיהוָה בְּפָקֶד אֲתָם וְלֹא יִהְיֶה בָהֶם נֶגֶף בְּפָקֶד אֲתָם" (ל, יב)

כי תשא - לשון קבלה כתרוממו, כשתחפוץ לקבל סכום מנינם לדעת כמה הם, אל תמנם לגלגולת, אלא יתנו כל אחד מחצית השקל, ותמנה את השקלים ותדע מנינם. ולא יהיה בהם נגף - שהמנין שולט בו עין הרע, והדבר בא עליהם, כמו שמצינו בימי דוד (יש"י)

א. אסור למנות את ישראל אפילו לדבר מצווה. ולכן נהגו שעומדים למנין בבית הכנסת לומר פסוק "הושיעה את עמיך וברך את נחלתיך וראם ונשאם עד העולם" שיש בו עשרה תיבות, ועל ידי זה נדע אם יש מנין (חומש עבד המלך).

ב. כשאוספים אנשים למנין יש הרוצים להזהר מלמנות את ישראל ובמקום לומר אחד שניים וכו' אומרים א' ב' ולא הועילו בתקנתן דעדין נחשב זה למניין (פלא יועץ ערך מונה).

ג. גם לגבי ממון ונכסים הזהירו רבותינו (בבא מציעא מב ע"א ובש"ע רל, ב) בדבר זה ואמרו שההולך לספור כמות התבואה שהוציאה שדהו אומר: יהי רצון מלפניך ה' אלוקינו שתשלח ברכה במעשה ידינו, התחיל לספור יאמר: ברוך השולח ברכה בכרי הזה, ספר ואחר כך בידך הרי זה תפילת שווא, לפי שאין הברכה מצויה לא בדבר השקול ולא בדבר המדוד ולא בדבר המנוי אלא בדבר הסמוי מן העין.

ד. כמו כן בסגירת קופה כשמונה כספו יאמר יהי רצון מלפניך ה' אלוקינו שתשלח ברכה במעשה ידינו. ויתן אל לבו שהקב"ה נותן לו כוח לעשות חיל.

חומר וגנות מידת הכעס

"אֱלֹהֵי מִסְכָּה לֹא תַעֲשֶׂה לָךְ" (לד, יז)

בוא וראה, הכעס הזה היא עבודה זרה סיטרא אחרא, כמו שאמרנו שצריך האדם להשמר ממנו ולהפריד מעליו, ולכן כתוב אלהי מסכה לא תעשה לך, "לך" פרושו, שלא להרע לעצמיך. וכתוב אחריו את חג המצות תשמר, "תשמר" היינו צד הקדושה שאדם צריך לשמרה ולא יחליף אותה בסיטרא אחרא. ואם החליפה בסיטרא אחרא הרי הוא טמא ומטמא כל מי שקרב אליו (זוהר פרשת תצווה דף קפד מתורגם).

א. הכעס מידה רעה היא עד למאד וראוי לאדם שיתרחק ממנה עד הקצה האחר. וילמד עצמו שלא יכעוס ואפילו על דבר שראוי לכעוס עליו (רמב"ם הלכות דעות פרק ב הלכה ג).

ב. ואם רצה להטיל אימה על בניו ובני ביתו או על הציבור אם היה פרנס ורצה לכעוס עליהם כדי שיחזרו למוטב יראה עצמו בפניהם שהוא כועס כדי לייסרם ותהיה דעתו מיושבת בינו לבין עצמו כאדם שהוא מדמה כועס בשעת כעסו והוא אינו כועס (שם).

ג. אמרו חכמים הראשונים כל הכועס כאילו עובד עבודת כוכבים. ובעלי כעס אין חייהם חיים. לפיכך ציוו להתרחק מן הכעס עד שיהיג עצמו שלא ירגיש אפילו לדברים המכעיסים וזו היא הדרך הטובה (שם).

ד. מידת הכעס פוגם כל הנשמה כולה כי כאשר יתכעס האדם הנשמה הקדושה מסתלקת ממנו לגמרי ונכנסת במקומה נפש מצד הקליל (שער רוח הקודש).

סגולות לעין הרע

לכתוב בפנים האותיות ב.פ.ב.פ.ע.ע. ר"ת של בן פורת יוסף בן פורת עלי עין, ולכתוב ה' באמצע] וכמו כן כי יצאו אנשים יחד, ישים האחד את חמשת אצבעות ידיו פרושות מול עיני רעהו, לאמר כי התמונה הזאת תפגע בו לרעה. (עיו"ח פרשת וישלח בשם ספר ירושלים) ניתן להשיג בישיבה.

מכסף מעשה מקשה, לאמר כי היד או הצורה בעלת חמש האצבעות הזאת תזיק בהאיש אשר יחפוף להכניס עין הרע בילד, או ביושבי הבית הזה, וזו הצורה שתעשה:
[ודע כי מו"ר הגאון המקובל ח"ר יצחק כדורי זצוק"ל אמר למורי אבי עט"ר שליט"א כי צריך

א. סגולה לבלי תשלוט עין הרע באיש, יחשבו הספרדים בירושלים ככל יתר בני ארץ קדם את תמונת יד, ועל כן יציירו את הצורה הזאת מעל פתחי בתיהם בצבע אדום, וכן ישימו על ראשי ילדיהם צורת יד

הריני מקבל עלי לשמח את בניו של הקב"ה לכבוד חג הפסח

סל מצות, יין ומוצרי יסוד - 620 ש"ח

כ-620 משפחות - משלוח עד לפתח הבית

שאלה: האם מותר לערות מים חמים מכלי ראשון לתוך קפה עם "הל" בשבת?

תשובה: כיון שההל אינו עובר תהליך קליה כמו הקפה ועירוי חמים מכלי ראשון מבשל כדי קליפה לכן אסור לערות עליו מים חמים מכלי ראשון רק מכלי שני.

שאלה: בתי שתי' מתקרבת לגיל 12 האם לפי ההלכה יש מקום לערוך לה מסיבה חגיגית וסעודה, והאם זה נחשב לסעודת מצווה?

נחלקו הפוסקים האם סעודה שעושים לבת מצוה נחשבת לסעודת מצוה, ומ"מ מנהג טוב והגון הוא לעשות מסיבה חגיגית וסעודת הודאה ושמחה, וטוב שיאמרו שם דברי תורה ושירות ותשבחות להש"ת, אולם יש לשמור בקפדנות על כללי הצניעות לפי דעת תורתנו הקדושה (בן איש חי פרשת ראה אות יז, שו"ת אגרות משה או"ח סי' קד, שו"ת יחו"ד ח"ב סי' ט).

שאלה: נפל לי הכיפה לתוך הכיור בשבת, האם מותר לי להניחו על המרפסת לייבוש?

תשובה: מכיון שאין דרך לכבס כיפה מותר להניחו בשבת ואין בו חשש משום מראית העין (שו"ע או"ח סי' ש"א סעיף מה, שו"ת אגרות משה סי' שא' סעיף מה).

השבת מוסר זי"ע - כב' אדר

הגאון רבי אליהו ברבי שלמה אברהם הכהן מאיזמיר בעל שבט מוסר היה מגדולי הרבנים בדורו ומהדרשנים המפורסמים. תלמידו של רבי בנימין טלטד, שימש ברבנות באיזמיר בתקופת הגדולים רבי יוסף חזן ורבי שלמה הלוי.

כל ימיו היו קודש למוסר ולצדקה. במתק לשונו השיב רבים מעון. בעתותיו הפנויות כיתת את רגליו והתרים תושבי העיר לצרכי צדקה שונים, השיא יתומות שגידל בביתו.

חיבוריו הרבים נתקבלו כספרי דרוש יקרי ערך, בעיקר נתפרסם ספרו "שבט מוסר", שנדפס מספר פעמים ותורגם לאידיש. חלק מספרו הוא מקדיש לשמירת הלשון. בין השאר הוא כותב: צריך האדם למעט בדיבורו וישתוק בכל מה שיוכל, כדי שלא להוציא שיחה בטלה, כמו שאמרו ז"ל: סייג לחכמה שתיקה, ומה גם ברוב דברים לא יחדל פשע וכו' וכן עושים השומעים, יפטירו בשפה, יניעו ראשם, פיהם מלא שחוק, עיניהם יזלו מים מרוב השמחה אשר שמעו מחלץ. ועל השוחקים נאמר טוב כעס משחוק, ולשמחה כזו, מה זו ולמה זו.

קרוב לארבעים חיבורים שאי, ביניהם, "אגרת אליהו", "מדרש אליהו", "מדרש האיתמר", "מנחת אליהו", "תהלות ה'", "פירושים על התנ"ך", ביאור על פרקי דרבי אליעזר, ביאור על מספר תפלות ופירוש על הירושלמי. מפורסם מאד ספרו "מדרש תלפיות", כולל חידושים על ענינים שונים שנלקטו משלש מאות ספרים, מסודר לפי א.ב.

השפעתו על שומעיו היתה עצומה עד מאד, דבריו שיצאו מלב טהור חדרו אל לב השומעים. והוא מספר על מקרים רבים שדבריו נשמעו ושומעיו שעמדו על סף העברה חזרו מדרכם הרעה, ולדוגמה נביא מה שכתב בספר "מעיל צדקה" בסימן תתש"מ זה לשונו: "יש נדיבות אחד קל במעשה וגדול בשכר והוא נדיבות הדבור שיגביר לשונו לפי לעניים ולשמח למי שהוא דואג ולהשים שלום, שכל זה תלוי ברוב דברים ואל יקפיד בדבורו וירבה דברים על דברים אלו... אמר המחבר: ובדידי הוה עובדא באדם דאוג מתוך דחקו שהיה כונתו לאבד עצמו לדעת ויקר מקרה שדבר עמי מצערו והרביתי עליו בדברי פיוסים ונחמות, ואחר ימים גלה לי את לבו שאלו לא פגע בי ונחמתיהו בדברים היה בדעתו לאבד עצמו", עד כאן. וכתב הרב החיד"א ב"שם הגדולים": "וכבר בו לא אדם מישראל בביתו יום שבת קדש אחר הדרוש ונשק ידיו ואמר לו ידוע להוי להרב כי הוא היה מוכן לעשות עבירה והיום הזה בשמעי דרוש האדון חזרתי בני ונפקחו עיני..." עד כאן. נפטר ב-כ"ב אדר תפ"ט ת.נ.צ.ב.ה.

שאלה: בחתימה על חוזה לרכישת דירה דרש ממני העו"ד לחתום שאני מוחל על כל הליקויים שימצאו בדירה, כשנכנסתי ראיתי שיטנם ליקויים שאני לא מסוגל לוותר עליהם, האם אני רשאי לתבוע את המוכר.

תשובה: כן, אין תוקף לחתימה על וויתור פגמים וליקויים שאינך מודע עליהם בשעת החתימה כמובן שכל דבר כזה צריך להתברר בבית הדין. (על ש"ע חו"מ סימן רלב).

שאלה: מחבת חלבי גדול שטוגן בו בטעות שניצלם עם הרבה שמן המחבת היה נקי ולא בן יומו מה דינו? תשובה: השניצלם מותרים באכילה כיון שהמחבת אינה בת יומה, המחבת כמובן צריכה הכשרה. אם אפשר לנקות היטב את המחבת יכולים להגעיל אותו, ואם הוא מלא בשומן שאינו ניתן להסרה כיון שהבליעה היתה של מאכל כשר ניתן להכשירו ב'ליבון קל'. [יש לחמם את המחבת על האש עד שיהיה רותח כולו באופן שאם יניחו עליו איזה נייר ישרף הנייר, ועל ידי זה גם הבלוע במחבת נשרף והוכשר המחבת] (על חזון עובדיה פסח ע"מ קלח ובהערה).

[הרבנים המשיבים: הרה"ג שלמה חיים אלימלך, הרה"ג עובדיה יוסף בן שלום, הרה"ג יעקב דניאל הנסב, הרה"ג יעקב כהן, הרה"ג דן צביון והרה"ג ינון שמש]

פרשת פרה

למדונו חז"ל כי מצוות פרה היא חוק וטעמה לא נודע אפילו לחכמים, ושלמה המלך החכם מכל האדם אמר "אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני", ובמדרש אמרו "מי יתן טהור מטמא לא אחד" שכן פרה אדומה מטמאה את הטהורים ומטהרת את הטמאים מי עשה כן ומי ציוה כן, לא אחד". ופירושו המפרשים שבא להוציא מדעת המינים האומרים שתי רשויות הם, מכח שרואים ב' דברים הפכיים, רע וטוב, טמא וטהור, ואומרים מי שברא זה לא ברא זה, לכך באה פרשת פרה אדומה להורות שהכל יוצא מאל אחד, עדות על הבורא יתברך שהוא יחיד ומיוחד. ואכן נראה שקריאת פרשת פרה תיכף אחר פורים, ול' יום הסמוכים לפסח, היא גם כן באותו ענין, כי זה עתה בנס פורים וכן ביציאת מצרים וקריעת ים סוף למדנו מהנהגותיו יתברך, כי ממנו נמשך ב' הפעולות יחדיו להכות לרשעים ולהציל את עם ישראל, והכל ממנו יתברך הפועל את שתי הנהגות אלו יחדיו, ולעתיד לבא מצינו

בזכותכם !!! ליל הסדר שלהם נראה אחרת

סל פירות וירקות - 380 ש"ח

לא משאירים אותם לבד... חייגו: * 6431

ארבע מילים ועולם שהשתנה

לא האופי שלי...". "ולמה הפעם חרגת ממנהגך"? הסתקרן רבי משה לדעת, "מה הביא אותך לשנות מדרכך ולהתמסר למעני כל כך, הלא הקשר בינינו מנותק מזה זמן ואף בישיבה לא היינו החברים הכי קרובים... מה גרם לך לפעול במסירות כה גדולה למעני?". הידיד חיך במבוכה קלה, עיניו הצטעפו בדמעות, והוא אמר: "כמה מילים. כמה מילים שלך...". רבי משה חש כי ידו מתרגש, ונתן לו את הזמן לספר את הסיפור לאשורו.

היה זה בהיותם בחורים בישיבה, כך סיפר, וביום מן הימים חש בידות, הוא הרגיש שאינו מקובל ואהוד בחברה והתחושות הללו הובילו אותו לתיסכול עמוק וכואב, שהוביל להחלטה דרמטית ומצערת: לעזוב את הישיבה ולצאת לדרך חדשה, שתוצאותיה מי ישרון... "כבר ארזתי את החפצים, החלטתי שזהו. זהו ונגמר. אינני יכול עוד. אלך לחפש לעצמי משהו אחר, לא בין כותלי עולם התורה. ואז ירדתי לקומת הכניסה לקחת משהו, ועל יד הדלת נעמדתי לרגע, בוהה בחלל. ולפתע נכנסת לבניין, אני זוכר את זה כמו היום, חזרת מהמכולת, בקבוק שתייה בידך, פתחת את דלת הבניין ושעטת פנימה בחוסר זהירות...". הידיד פרץ בבכי נסער, ניכר שהוא מספר עכשיו את סיפור חייו. רבי משה נבון, לא הבין כיצד האישום על אותה שטטה פנימה בחוסר זהירות הפך למעשה כה אצילי ומסור שחברו עשה למענו. ואז המשיך הידיד ואמר: "נתקלת בי קלות, קיבלתי מכה קלה, לא משהו רציני. אבל אתה לא המשכת, גם לא מלמלת סליחה רפוייה. עצרת מהמירון, ניגשת אלי ואמרת את המילים הבאות, מילים שלא אשכח לעולם: "אני מצטער, לא התכוונתי לפגוע בבחור חשוב ומצויין כמוך!"... האיש שתק לרגע. ארבע המילים האחרונות שאמר, כך הגדיר, הם סוד חייו! "חזרתי לישיבה. המילים שלך הפיחו בי טללי תחיה. פרקתי את חפצי האישיים מהמזוודה, נותרתי בעולם התורה, ברוך השם התחתון, הקמתי משפחה, חיי מאושרים בסייעתא דשמיא. אבל רק שתדע, שלאורך כל השנים, מאז ועד היום, ארבע המילים "בחור חשוב ומצויין כמוך" - זה מה שהחזיק אותי, זה מה שהחיה אותי!!! ולכן, כשהתקשרת וביקשת עזרה, חשתי שזו הזדמנות חיים להשיב טובה למי שהציל את חיי, פשוט כן. הרגשתי שיש לי את האפשרות לגמול לך כחסדך, להודות לך באמת. הרי המילים שאמרת הצילו את חיי, נתנו לי טעם בחיים. אין לי מילים להודות לך עליהן, לפחות השבתי לך טיפה מן הים מהערכת העמוקה כלפיך!". רבי משה אפילו לא זכר את הדבר, היה המום לשמוע שכמה מילים שאמר בבחרותו, הצילו את רעהו וגרמו להצלחתו האדירה כעת, והם נפרדו בידיות עמוקה.

מסופר על רבי משה שהיה מתרוצץ בחוץ לארץ, מנסה את מזלו בגיוס כספים לצורך נישואי בתו. אלא, שחרף כל מאמציו והשתדלותו, טרם הגיע לתוצאה המקווה, חש הוא כי הימים והלילות לא מניבים את התוצאה הנשאלת. באחת הלילות, כשישב וחשב מה עוד יוכל לעשות, עלה בזכרונו בחור אחד שלמד עמו בישיבה וכיום מתגורר בחוץ לארץ, וכשנזכר החליט בדעתו להשיג את פרטיו ולפנות אליו, אולי יחוס הלה ואולי ירחם, אף שהקשר ביניהם מנותק מזה שנים. כשהתקשר, ולאחר מילות נימוס ראשוניות, פרש רבי משה את סיפורו ללא גינונים מיותרים, הסביר כי גלה לחוץ לארץ כדי להקל את מצבו הכספי לעת נישואי בתו, אך עד עתה העלה חרס בידיו. הוא ביקש את עזרת ידידו לשעבר, כי יעשה למענו משהו ויסייע לו להיחלץ ממצבו הכספי הדחוק. כששמע הידיד את הבקשה, הגיב כי ינסה לסייע לו ויחזור אליו בעוד מספר ימים. רבי משה לא ידע איך לפרש את התשובה, היא נשמעה קצת כהתחמקות, ומאיך בכל זאת היה בה איזה זיק של תקווה. הוא המתין בקוצר רוח מספר ימים והתרגש לראות כי ידו חוזר אליו, משמע - בשורות טובות בפיו... ועוד איזה. הידיד הודיע לו, כי ארגן למענו 'ערב תה', קיבץ קבוצת נדיבים עשירים שיעלו לביתו ביום המחר בשעה פלונית והוא מזמין את רבי משה לשאת בפניהם דברים. הלה הדגיש כי מדובר בקבוצה נכבדה של אנשי עסקים מכובדים וכדאי לו לרבי משה להכין נאום מרגש שיפתח את הלבבות והכיסים, על מנת למקסם את תוצאות ערב ההתרמה.

ביום המחר, התייצב רבי משה בבית רעהו בשעת ערב מוקדמת. הידיד ערך שולחן כיד המלך וקיבל בחיבה את פני ידידו וחבריו, שותפיו העסקיים ונדיבים מוכרים, שעלו ובאו לערב ההתרמה, שנראה היה שהוא נדיר מסוגו, בטח בביתו של אותו ידיד. רבי משה נשא בפניהם דברים נרגשים, והדברים היוצאים מן הלב נכנסו אל הלבבות והפיקו שיקים בסכומים נכבדים ואף מפתיעים... בסיומו של הערב, היה רבי משה המאושר באדם. לכזו התפתחות לא ייחל ולא ציפה, הוא לא האמין כי ידו משכבר הימים, עמו מנותק הקשר זה עידן ועידנים, יתמסר למענו כל כך, יפתח את ביתו, יזמין את חבריו ויפעל למענו במסירות כה גבוהה. לאחר שהודה לו בחום, פנה אליו רבי משה ושאל:

"אמור לי בבקשה, אתה עושה את זה הרבה פעמים? קורה הרבה שאתה עורך 'ערב תה' כזה למען מטרות צדקה?". הידיד חיך, כמו המתין לשאלה הזו, ונענה על אתר: "אומר לך את האמת: פעמים רבות התבקשתי לעשות כן, זו שיטה מוכרת וידועה כאן בארצות הברית, אך תמיד סירבתי. זה

הגדה של פסח שמע בני

הגדה של פסח עם פירוש 'שמע בני' ובו ביאור פשטי על ההגדה, מתוך דברי הראשונים והאחרונים, ויבואר בו בהרחבה עניני יציאת מצרים ופלאי עשר מכות ופרפראות בדרך הפרד"ס, המלהיבים את האדם בליל פסח לילה כיום יאיר, לעשות הכל בקדושה בשמחה והתלהבות לכבוד השי"ת. כולל הלכות חודש ניסן, בדיקת חמץ, ליל הסדר וספירת העומר. לימודים לשם יחוד שבחות וזמירות לליל הסדר ולשביעי של פסח.

הגדה של פסח מוסר אביך

הגדה של פסח עם ביאור "מוסר אביך" הכולל ביאורים ורמזים נפלאים בפשט ובדרך המוסר מגדולי הדורות ומאורי החסידות המלהיבים לעשיית ליל הסדר בקדושה ושמחה. כולל הלכות לימודים ובקשות לחודש ניסן וימי הפסח.

הגדה של פסח כוונות

הגדה של פסח "רחובות הנהר" סדר ההגדה והברכות ע"פ דברי רבינו האריז"ל והרש"ש זיע"א באותיות מאירות עיניים ובסדר נפלא, עם הדמות חשובות ויקרות לביאור עבודתינו בכוונות אכילת המצה ושיית הכוסות ובתוספת לימודים ולשם יחוד קודם עשיית המצוות.

עלון זה יוצא לאור ע"י ישיבת המקובלים "נהר שלום" תכ"ב רח' שילה 6 ירושלים ניתן להשיג בטלפון: 02-6222560 | ניתן לקבל את העלון מידי שבוע לתיבת המייל, ע"י שליחת בקשה למייל: m6222560@gmail.com
לתרומות או למסירת שמות לכדיון נפש ע"י מקובלי ורבי הישיבה בטלפון: 02-624-9000

פדיון נפש

בכוונות הרש"ש ע"י מו"ר המקובל רבי בניהו שמואל שליט"א

למסירת שמות 02-6222-560

"ופדיון נפש זה הוא תועלת ותרופה לכל צרה שלא תבוא ובפרט לחולים שיתרפאו במהרה, וכבר היו מנסים ובודקים אותו יותר מאלף פעמים, והיה מועיל בעזרת ה' תכף באותה שעה, והייתה נימרת תועלתו ותרופתו לכל אדם והיו אומרים מה גדלו מעשיך ה'" (פרי עין חיים)